

of traffic safety are committed as a result of the interaction of a person with a vehicle. Reasons and conditions should be attributed to the factors that determine the grounds for administrative liability for offenses in the field of road traffic safety.

References:

1. Гуржій Т. О. Логіко-філософські категорії і класифікація об'єктів адміністративного делікту. *Право України*. 2003. № 1. С. 13-17.
2. Лихолоб В. Г. Правопорушення: правова і моральна оцінка: навч. посібник. К. : УАВС, 1994. 172 с.
3. Колпаков В. К., Кузьменко О. В. Адміністративне право України: підручник. К. : Юрінком Інтер, 2003. 544 с.
4. Нефедова А. В. Об'єкт адміністративних проступків на автомобільному транспорті. *ICI Journals Master List*. URL : <https://journals.indexcopernicus.com/api/file/viewByFileId/915927.pdf>.

СТЕПАНЕНКО Кирило Володимирович,
доцент кафедри загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент
РОМЕНСЬКА Катерина Ігорівна,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МІЖНАРОДНІ ТА НАЦІОНАЛЬНІ СТАНДАРТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ

В умовах сучасності захист та забезпечення основних прав та свобод людини перестали бути компетенцією лише конкретної країни, а стали справою всього міжнародного співтовариства, адже вже досить тривалий час визначаються важливішим завданням багатьох держав світового співтовариства. На сьогодні нараховується досить велика кількість декларацій, конвенцій, хартій, що несуть в своєму змісті мету закріплення на глобальному світовому рівні основоположні права та свободи людини, їх забезпечення та захист, а також способи та засоби їх відновлення у випадку порушення.

Зауважимо, що міжнародні-правові акти, які закріплюють захист та забезпечення прав та свобод людини, зазвичай, розглядаються як міжнародні стандарти, адже безпосередньо засновані на звичаєвих нормах, що попередньо сформувалися внаслідок визнання державами юридичної сили правил поведінки, які буди проголошені Генеральною асамблеєю ООН у вигляді декларацій чи рекомендацій [1, с. 124]. Так, міжнародні стандарти у сфері забезпечення прав людини являють собою загальновизнані міжнародно-правові норми, які самі по собі закріплюють на загальнолюдському рівні статус

особистості і встановлюють перелік основоположних прав і свобод, обов'язок держав дотримуватися цих прав і свобод, а також межі можливого або припустимого їх обмеження [2, с. 2].

Крім того, звернемо увагу на те, що Конституція України та взагалі законодавство нашої країни безпосередньо зорієнтовані на міжнародно-правові стандарти у сфері забезпечення прав та свобод людини. Даний факт підтверджується тим, що в Конституції України присвячено окремий розділ, що закріплює права, свободи та обов'язки людини і громадянина, а при застосуванні на практиці норм різних галузей права, особлива увага приділяється саме вимогам і нормам, які визначені у міжнародно-правових актах, рішеннях Європейського суду з прав людини тощо.

Серед найважливіших загальних документів, з якими повністю узгоджуються положення Конституції України, є:

- Загальна декларація прав людини;
- Міжнародний договір про громадянські та політичні права;
- Міжнародний договір про економічні, соціальні та культурні права;
- Європейська конвенція про захист прав та основоположних свобод людини з протоколами;
- Європейський соціальний статут;
- Заключний акт Ради з питань безпеки та співробітництва в Європі;
- Підсумковий документ Віденської зустрічі представників держав-учасниць Ради з питань безпеки та співробітництва в Європі.

Однак, на сьогодні, одним із найважливіших міжнародних актів із захисту та забезпечення прав людини та громадянина визначається Загальна декларація з прав людини прийнята Генеральною асамблеєю ООН 10 грудня 1948 року. В змісті даного документу закріплений широкий перелік громадянських, політичних, соціально-економічних та культурних прав [3, с. 34].

Як вдало зазначає дослідниця В. Яцковина, то контроль за дотриманням та непорушенням прав людини значною мірою покладається на представників органів державної влади. Серед виконавчої гілки влади важливу роль у цьому відіграє Національна поліція України. Також, вона звертає увагу на те, що дійсно, поліція відіграє досить важливу роль у сфері забезпечення реалізації міжнародних стандартів, що підтверджується, що одним з обов'язків підрозділів поліції визначається забезпечення реалізації та контроль за недопущенням порушень прав та основних свобод людини, які закріплені міжнародними та національними нормами права [4, с. 51]. Із зазначеною думкою ми повністю згодні, адже правоохоронні органи (поліція) при здійсненні своїх професійних обов'язків, в першу чергу, забезпечують схоронність прав та свобод людей, і взагалі, їх робота направлена саме на їх забезпечення.

Також, підтримуємо думку К. Владовської, яка зауважує, що поліція є органом, на який покладено завдання служити суспільству шляхом забезпечення охорони законних прав та свобод людини і громадянин, підтримувати публічну безпеку та правопорядок, а також протидіяти

злочинності. До того ж, у процесі виконання цих завдань проявляється компетенція правоохоронних органів (поліції) щодо реалізації міжнародних стандартів прав людини. Зазначені завдання певним чином утворюють специфіку та особливий характер діяльності поліцейського, підготовка якого повинна бути зосереджена на набутті ним практичних знань, умінь та навичок, виховання у нього поваги до природних прав людини, а виконання його професійних службових обов'язків повинно відбуватися відповідно до вимог нормативно-правових актів, посадових (функціональних) обов'язків та наказів керівництва [5, с. 33].

Отже, можна зробити висновок, що міжнародні стандарти у сфері забезпечення прав людини визначаються дуже важливими і мають значний вплив на національне законодавство нашої країни, так й інших держав світу. У свою чергу, не малу роль у відтворенні міжнародних стандартів у сфері забезпечення прав людини відіграють органи поліції, в професійні обов'язки яких покладено безпосереднє забезпечення та захист всіх прав та свобод людини у випадку їх протиправного порушення чи обмеження.

Список використаних джерел:

1. Деркач А. Міжнародно-правові стандарти захисту прав людини та їх відображення в Конституції України. *Підприємство, господарство і право*, 2019. С. 124-127.
2. Шевчук С. Судовий захист прав людини: Практика Європейського суду з прав людини у контексті західної правової традиції. К. : Реферат, 2006. С. 2.
3. Копетюк М. Поняття та класифікація міжнародних стандартів прав людини та громадянина. *Історико-правовий часопис*, 2020. С. 33-36.
4. Яцковина В. В. Міжнародні стандарти у сфері захисту прав людини. *Проблеми становлення правової демократичної держави*, 2022. С. 49-53.
5. Владовська К., Морщук Т. Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України. 2019. Вип. 4. С. 32-36.

ЧЕШК-ТРЕГУБЕНКО Ольга Сергіївна,
доцент кафедри загальноправових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат політичних наук
МАЙБОРОДА Анна Сергіївна,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ФУНКЦІЇ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Функція держави – це головний напрямок діяльності держави, який виражає її сутність і соціальне призначення щодо управління справами суспільства. Цю думку можна висловити й інакше: функція держави – це діяльність держави в її головних напрямках.